

ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಾದಿ ಜಿಂತನೆ

ಡಾ. ಮುಧಾಕರ ಹೆಚ್., ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ,
ಮಹಾರಾಜೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿಅಮೃತ್ಸ್ಯೆ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು (ಸ್ನಾಯತ್ರ) ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು-12

“ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಕೆ-ತರಾಸು ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೆ ಕಾತುರದಿಂದ
ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೂ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದು
ಸಿ.ಎನ್.ರಾಮಚಂದ್ರನ್ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.ಅಂದರೆ ಈ ಮೇಲಿನ ಮಾತು
ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ್ನು ಆವರಿಸಿ
ಪಡರಿಸಿದ್ದ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಅನಕ್ಕೆ, ತರಾಸು
ಮುಂತಾದವರು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ‘ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಚಳುವಳಿ’ ಕಾದಂಬರಿ
ಪ್ರಬೇಧವನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದುಕಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ತಂದಿತು.ನಗರ, ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಾದ
ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಓದುಗಿರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಕಾದಂಬರಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ
ಬದುಕು ಹಾಗೂ ಅದರ ಸಮಸ್ಯೆ-ಸಂದಿಗ್ಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದೆ.ಅನೇಕ
ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ 50ರ ಹಾಗೂ 60ರ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಬೇಧವು
ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಬೇಧಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಓದುಗರನ್ನು ಹಾಗೂ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು
ಗಳಿಸಿತು.ಹಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿಯ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಉಜ್ಜ್ವಲಿತ್ವದಾಗ್ಗೆ
ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ “ಹಾವು-ಹಣ್ಣು” ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ 1953ರಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀವೇಣಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.ಕೂಡಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ
ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು.

‘ಶ್ರೀವೇಣಿ’ ಅವರ ಕಾವ್ಯನಾಮ: ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ‘ಭಾಗೀರಥಿ’ ಕನ್ನಡದ
ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಎಂ.ಕೆ.ಇಂದಿರಾ
ಅವರು ಈ ಕಾವ್ಯನಾಮವನ್ನು ಆವರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅವರ ತಂಗಿಯೂ,

ಕನ್ನಡದ ಇನ್ನೊಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ್ತಿಯೂ ಆದ ಶ್ರೀಮತಿ ಅರ್ವಾಂಬ ಪಚ್ಚಾಧಿಯವರು.

ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರು ಕೇವಲ ಹದಿಮಾರು ವರ್ಷ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಡಿಮೆಯೇನಲ್ಲ 20 ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಮೂರು ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದ 41 ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿತು.ಒಟ್ಟು ಇದು ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಜಲನಚಿತ್ವವಾಗಿ ಅಪಾರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿವೆ. (ಬೆಳ್ಳಿಮೋಡ, ಹಣ್ಣಿಲೆ ಚಿಗುರಿದಾಗ, ಶರಪಂಜರ, ಕಂಕಣ, ಹೂವು ಹಣ್ಣಿ) ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರು ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತೀಯ ಸಾಫಾರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು.ಅವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಜಡ ಹಾಗೂ ಮರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದ ವಿರುದ್ಧ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.ಅವರ ಬಹುತೇಕ ಪಾಠಗಳಲ್ಲವೂ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ನಗರವಾಸಿಗಳು, ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೇಮ, ವಿವಾಹ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೌಟಿಂಬಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.ಆದರೆ, ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರಪ್ಪು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸ್ತೀಕೇಂದ್ರಿತ ನಿಲುವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ, ಸ್ತೀಯರಿಗೂ ನಾಯಾಯುತವಾಗಿ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಸಾಫಾರ್ಮಾಗಿ ಅಪ್ಪು ಕೆಳ್ಳಿನಿಂದ ವಾದಿಸುವ ಮತ್ತು ಸ್ತೀತ್ವದ ಅನೇಕಾನೇಕ ಮುಖಿಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶೀಷವಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ್ತಿಯರು ಆದ ತಿರುಮಲಾಂಭಾ, ಆರ್.ಕಲ್ಯಾಂಪು, ತಿರುಮಲೆ ರಾಜಮ್ಮೆ ಮುಂತಾದವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮಾರ್ಗ ಭಾರತದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಸಮಾನತೆ, ವಿಧವಾ ವಿವಾಹ, ಜಾತಿ ನಿರ್ಮಾರ್ಗಲನೆ ಮುಂತಾದ ಅಂದಿನ ಜ್ಞಳಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು ಹಾಗೂ ವೈಚಾರಿಕ ಲೇಖನಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರಾಗ್ಯತ್ವಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರಾದರೋ ಸ್ತೀ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರಲ್ಲದೆ, ಸ್ತೀಪರ ಜಿಂತನೆಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹಾಗೂ ಜನಪ್ರಿಯತೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರ ಬಹುತೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸ್ತೀ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವು ಸ್ತೀಯ ಬದುಕಿನ ವಿಕಮೇವ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕತೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳ ವಸ್ತು ವಿವಾಹ, ಕೌಟಿಂಬಿಕ ಜೀವನ, ವಿಷಮ ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಕೌಟಿಂಬಿಕ ಅಸಾಂಗತ್ಯ, ಹಿಂದೂ ವೈವಾಹಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ

ಸ್ತೀಯ ಶೋಳಲಾಟ, ಅವಳ ಶೋಷಕೆ, ಅವಳ ಅಸಮಾನತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಲೇಖಕ ಸೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತ್ರಿವೇಣಿಯವರ ಒಂದೊಂದು ಕೃತಿಗಳು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಡ್ಡ ಹೋಟಲೆಗೊಳಗಾಗುವ ಸ್ತೀಯ ದಯನೀಯ ಹೋರಾಟ ಬದುಕನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪ್ರಕಟವಾದ ತ್ರಿವೇಣಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿ “ಹೂಪು ಹಣ್ಣು” (1950) ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ವಸ್ತು ವೇಶ್ವಾಸಮಸ್ಯೆಂದು ಇಂತಹ ವಸ್ತು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡು ಸವಾಲಾಗಿತ್ತು.ಪಕೆಂದರೆ ಅಶ್ಲೀಲವೆಂದು ಜರೆದು ವಿವಾದಷಣ್ಣ ಎಬ್ಬಿಸಿ ರಂಪಾಟ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಪ್ರಾಯ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು.ಇಂತಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ತ್ರಿವೇಣಿಯವರು ಹೂಪು-ಹಣ್ಣು ಹೊರತಂದರು. ಕಾದಂಬರಿಯ ವೇಶ್ವಾಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ರಂಜನೆಯ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತದೆ.ಆದರೆ, ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ವ್ಯೇಶ್ವಿಷ್ಟ್ಯಾವೆಂದರೆ ಇದು ವೇಶ್ವಾಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಒಂದು ತಾಯಿಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೂಲಕ ನೋಡುತ್ತದೆ.

ತ್ರಿವೇಣಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ತೀವಾದಿ ಕಾದಂಬರಿಯೆಂದರೆ “ಕೇಲುಗೊಂಬೆ” ತ್ರಿವೇಣಿಯವರು ಸ್ತೀಯ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಶೋಷಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಮುರುಷ-ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರವಾದ ಸೀತಾ 25ವರ್ಷದ ಹೃಸ್ಮೂಲ್ ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನಾದರೂ ಅಜಳಾನಿಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲದ ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ತ್ರಷ್ಟೆಯಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಗಭರ್ಪಾತವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸೀತಾ ಕೊನೆಗೆ ಮಥು ಎಂಬ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿ ಬಹುಬೇಗ ಅಷ್ಟಿ ಪಂಚರದಂತಾಗುತ್ತಾಳೆ.ಗಂಡನೋ ಅವಳನ್ನು ಮನೆಕೆಲಸದವಳಾಗಿ ಕಂಡು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಿ ಸೂಳೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಗಭರ್ಧಾರಣೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವೈದ್ಯರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಗಂಡನು ಸೀತಾಜನ್ಮ.ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ಸುವಿಕ್ಷಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಲತ್ತಿರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಬೇಸತ್ತೆ ಮಗನು ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಜಗತ್ಕ್ಕೆ ನಿಂತು. ದ್ವೇಷ ಬೆಳೆಯತ್ತದೆ.ತಂದೆ-ಮಗ ಇಬ್ಬರ ಜಗತ್ ಕಾದಾಟ ನೋಡಕ್ಕಾಗದೆ ಮೊದಲೇ ದೃಷ್ಟಿಕ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಕುಗಿಮೋಗಿದ್ದ ಸೀತಾಳು ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು ಸತ್ತು ಮೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುರುಪಾಧಿಕಾರ, ದರಪರ, ದೌರ್ಜನ್ಯದಿಂದ ನಲುಗಿ ಹೋದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರವಾಗಿ ಸೀತಾಳ ಪಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.ಪೀಠಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಠಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಸ್ತೀಯರೊಡನೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಅವಾನುಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು

ಕಾಣಬಹುದು.ಯಾವೆದೇ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಲ್ಲಿ ಸೋತಿದೆ.ಶ್ರೀಯರ ಇಂತಹ ಹೀನಿಧಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೊಂಡು ನ್ಯಾಯ, ಗಂಡಸಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ನ್ಯಾಯ ವಿರುವುದು ಗಂಡಸರ ವಿವಾಹೇತರ ಅನ್ಯೇತಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ದುರ್ಭಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಅಂತಹ ದುರ್ಘಾವಹಾರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಳನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾದಂಬರಿಯಾದ “ಮೊದಲ ಹೆಚ್ಚೆ”ಯೂ ಕೇಲುಗೊಂಬಿಯಂತೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೊಂದು ಗಂಡಿಗೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ತನೆ ಹಾಗೂ ಸ್ನೇತಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಮರುಷ ಕೇಂದ್ರಿತ ಸಮಾಜವನ್ನು ಉಗ್ರವಾಗಿ ವಿಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ.ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಹಣ ಇವರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಇರದಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ವೈಕ್ಯಾತ್ಮಿಕವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತದೆ.ತನ್ನ ಅನನ್ಯತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಿಷ್ಪರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಈ ಕಾದಂಬರಿ ನಮಗೆ ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ಬಡ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲನೆಯ ಮಗಳು.ಇವಳ ನಂತರ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ತಂಗಿ ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬ ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ.ದುರಂತವೆಂದರೆ ಮೊದಲ ಮಗಳೇ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗೆ ‘ಬೇಡದಮನು’ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.ಫೋರ ದುರಂತವೆಂದರೆ ಇವಳ ಮೈಬಿಣ್ಣ ಕಪ್ಪಾದುದರಿಂದ, ನೆರೆ-ಹೊರೆಯವರ ಹಾಗೂ ಸ್ವೇಷಿತರ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸದಾ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಹೇಳಿಕೇಳಿ ಈಕೆಯ ಕುಟುಂಬದ ಬಡತನ ಎಷ್ಟು ಶೋಚನೀಯವೆಂದರೆ ಎಂದಾದರೂ ಏರಡುಸಲ ಉಂಟ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅದೇ ಅವರಿಗೆ ಸುದಿನ. ಇಂತಹ ಕಡು ಬಡತನದಿಂದಾಗಿ ಅವಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿ ಅವರಿವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಕೂಡಲೇ ತಂದೆ ಮದುವೆಗೆ ವರನ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಶೋಡಗಿದಾಗ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪೆಂದು ಅವಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.(ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ವರಮಹಾಶಯರೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ಬೆಳ್ಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗಂಡು ಹೇಗೆದ್ದರೇನು?)ಕೆಲವರು ಇಂದಿಗೂ ಇದು ಬದಲಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಪ್ರತೀ ಗಂಡಿಸಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ.ಬೆಳ್ಗಿರುವ ಅವಳ ತಂಗಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ.ವರಾನ್ನೇಪಣೆಯಿಂದ ಬೇಸ್ತು ಅವಳ ತಂದೆ ಕೊನೆಗೆ ಅವಳ ತಂಗಿ ಮದುವೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ.ಅವಳ ತಂಗಿಯು ಬಸುರಾದಾಗ ನೆರವಾಗಲು ತಂಗಿಯ ಮನೆಗೆ ಅವಳು ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ತೀ ಲಂಪಟನ ವಂಚನೆಗೆ

ಒಳಗಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಮದುವೆಯಾಗುವ ಆಶ್ಚರ್ಯನೆಯಿತ್ತು ಅವಳನ್ನು ವರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವನು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನು ಹೈ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ‘ಪಾಪದ ಫಲ’ವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ತಂಗಿ ಮತ್ತು ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸಲಾಗದೆ ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಿ ಬೀದಿ-ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಬಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತ ಕೂಡಲೇ ತಂದೆಯಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಏನೂ ಭವಿಷ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತು, ಆ ಮಗುವನ್ನು ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಿ ಸಾಯಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಅನಂತರ ಹೊಲೀಸರಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಶಿಶುಹತ್ಯೆಯ ಆವಾದನೆಯ ಮೇಲೆ ಇದು ವರ್ಷಗಳ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸೆರೆಮನೆ ಸೇರುತ್ತಾಳೆ. ಜ್ಯೇಶ್ವಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದಾಗ ಅವಳು ಬೇರೆಯೇ ಆದ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಗಾದರೂ ಬದುಕಲು, ಹೋರಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ನಾಯಿಭಾಲ ಹೊಂಕಿನ ಹಾಗೆ ಸರಿವಾಡಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿ.

ಬಡತನ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ವಸ್ತುಗಳು ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ, ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸುವುದಲ್ಲದೇ ಇಂದಿಗೂ ಪುರುಷ ಸಮಾಜವು ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬದಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅನೇಕರಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ ತನ್ನ ಹಣೆಬರವು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾಳೆ. (ಆಕ್ಷನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗದೆ ತಂಗಿಗೆ ಆಗುವುದು ಇಂದಿಗೂ ಅಕ್ಷನ ವೃತ್ತಿಶಕ್ಲಿಂದು ಕುಂಡು ಎಂದ ಭಾವಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ) ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಗಳು, ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳು. ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಬದಲಾಗದ ತಟಸ್ಥ ವಾಸಿಯಾಗದ ರೋಗ ಬಡಿದಿದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಲೇಖಿಕೆ ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರು ಸುಮಾರು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಮಹಿಳಾ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರ ಜಿತ್ರಣಗಳು, ಕುಟುಂಬ, ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಫಂಟನೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಕ್ಷುದಿಯಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಆಧುನಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾದರೂ, ಬೆಳೆದರೂ, ಮಹಿಳೆ, ಮದುವೆ, ಶೋಷಣೆ, ಹಿಂಸೆ, ಮುಂತಾದ ವಿಷಯ, ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀವೇಣಿಯವರು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ-ಪುರುಷ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷಿಸುವಾಗ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲವೂ ಇವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು

గమనిసబేకు. అందు స్తీ శిష్టా ఇందినష్టు వ్యాపకవాగిరలిల్ల. స్వతంత్ర ఉద్ఘోగవేస్తువుదు మహిళయోబ్బుళిగె ఆయ్యియ విషయచే ఆగిరలిల్ల; స్వాతంత్రేత్రోత్తర యుగద మోదలనేయ దశకదల్లి ఇంగ్లీష్ విద్యాభ్యాస మత్తు పాశ్చాత్య జీవన విధానగళాద వివాహ, విష్ణేదన, స్వతంత్ర వృత్తి, వివాహమావచ హాగూ వివాహచేతర లేంగిక సంబంధ ముంతాదవుగళన్ను వసాయతులాపి జిహ్వగళంతే నోడిరువుదు త్రివేణియంతపరిగె సమజవాగిత్తు.

కన్నడ కాదంబరి ప్రపంచశక్తి త్రివేణియవరు నూతన అనుభవగళన్ను, నూతన భావనా క్రమగళన్ను హాగూ స్తీకేంద్రిత జింతనా క్రమగళన్ను పరిచయిసిదరు. అందిన ప్రతికూల వాతావరణదల్లి త్రివేణియవరు ప్రభుల మహిళాపర నిలుపినింద తమ్మ సాహిత్య కృషియన్ను మాడిద్దారే.

సమాజ మత్తు సాహిత్యగళల్లి స్తీయ స్వానమానగళన్ను తమ్మ మాతుగళల్లి బహు కటువాగి టిఓసిమ్మత్తిద్దరు త్రివేణియవర బహుతేక ఎల్లా కృతిగళల్లు సంప్రదాయ జడ హాగూ మరుషప్రధాన సమాజద విరుద్ధ తీవ్రవాద ప్రతిభటనే కండు బరుత్తదే. మత్తు ఎల్లా పాతగళు మధ్యమవగచద నగరవాసిగళు; వస్తువు హచ్చాగి ప్రేమే, వివాహ ఇత్యాది కౌటుంబిక విషయగళన్నే ఒళగొండిదే. ఆదరే, త్రివేణియవరష్ట తీవ్రవాగి స్తీకేంద్రిత నిలువన్ను ప్రతిపాదిసువ, స్తీయరిగూ న్యాయయుతవాగి సల్లబేకాద స్వానక్కగా అష్ట కిఛినింద వాదిసువ మత్తు స్తీత్వద అనేకానేక ముఖిగళన్ను పరిణామకారియాగి పరిచయిసుత్తదే.

స్వాతంత్రేత్రోత్తర భారతదల్లి స్తీయ స్వానమాన హాగూ అనుభవగళు అల్లదే సాంప్రదాయిక భారతియ సమాజదల్లి వివాహపు స్తీయ బదుకిన ఏకమేవ లక్ష్మివేందు పరిగణిసలాగిదే. వివాహ, కౌటుంబిక జీవన, విషమ వివాహ, కౌటుంబిక అసాంగత్య, స్తీయ తోళలాట, తోషణ, అసమానతే.. ఇంతహ వస్తుగళ ఒళగొండ అనేక నేలెగళల్లి విశేషిసుత్త అత్యంత పరిణామకారియాగి దాబిలిసుత్తారే. ‘అపస్సర’ కాదంబరియల్లి నాయిక మీరా బాల్యదల్లియే తాయితందేయిరన్న కళ్చుచుండు దొడ్డప్పన ఆత్మయదల్లి బెళ్చియుత్తాళి. మేధావి హాగూ ఆధ్యయనతీర్థయాద మీరా తుంబా ఓది ముందే, డాక్టర్ ఆగువ కనసు కాఱుత్తాళి. ఈ కనసన్న అవళ దొడ్డప్పన మగ స్వతః వ్యేద్యకేయ విద్యాధ్రియాద గోపాల్ ఉత్సేజిసుత్తానే.

ಆದರೆ, ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯಟ್ ಪರಿಸ್ಕೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮೀರಾ ಶಾಮು ಎಂಬ ಶ್ರೀಮಂತ ರೈತನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹ ನಂತರ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಮೀರಾ ಬಂದಾಗ, ಅಲ್ಲಿಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕಿಗೆ ಅವಳು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡಲು ಅಲ್ಲಿಯ ಹಂಗಸರಿಗೆ ಓದುಬರಹ ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ, ಆ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸೋಲುತ್ತಾಳೆ. ತನಗೊಗ್ಗದ ಆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕಿಗೂ ತನಗೂ ಇರುವ ಒಂದೇ ಕೊಂಡಿಯಾದ ತನ್ನ ಜಿಕ್ಕೆ ಮಗಳು ಯೋಗ್ಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ದಾಂಪತ್ಯವನ್ನು ಜೀವನವನ್ನು ತೋರುದು, ಮತ್ತೆ ಅವಳ ತನ್ನಾರ್ಥಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ದಾಂಪತ್ಯವನ್ನು ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇಂತಹ ವಿಷಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳು ಹೇಗೆ ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಹಾಗೂ ನಗರ ಜೀವನ ಶೈಲಿಗಳ ವ್ಯಾಧ್ಯಾವನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೀರಾ ಅನುಭವಿಸುವ ಪರಕ್ಕೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಸ್ವತಃ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿರುವ ತ್ರೀಪೇಣಿಯವರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಪೇದನೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀರಿಯ ಭಾವಾವೇಷಪೂರ್ವ ಇಲ್ಲದೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸೋಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಮರುಷ ಲೇಖಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದರೆ ತಾಯಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಜನ್ಮ ತಾಳಿರುವುದು. ಮತ್ತು ಅವಳು ಬದುಕಿನುದ್ದುಕೂ ತಾಂತ್ರಿಕಶಾಸ್ತ್ರಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸ್ತ್ರೀಯಿಂದರೆ ಒಂದು ಅಕ್ಷಯ ಗಭರ್ಕೋಶ, ಫಲಶಕ್ತಿಯ ದೇವತೆ, ಇಡಕ್ಕಾಗಿ ಅಧಿನಿಕ ಸ್ತ್ರೀ ಅಂತಹ ಅದಿವು ಪ್ರತಿಮಾತ್ಮಕ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ.

1962 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ‘ಶರಪಂಜರ’ ಕಾದಂಬರಿಯು ಒಂದು ಸಫಲ, ವ್ಯಾದಯಸ್ವರ್ಚಿಕ್ ಕೃತಿ. ಇದರ ಸಾಫಲಿಭಾವ ಗಾಢ ದುರಂತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಜನಿಸುವ ಅನುಕಂಪ-ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕಿಯಿ ಒತ್ತು ಕೊಡುವುದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಲ್ಯಾ ಮತ್ತು ಅದರ ಜಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸಾಫಲ್ಯವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜಗಳು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತವೆ, ಆವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮರಳಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾಫಲ್ಯವಾಗಿ ಪಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕೇಂದ್ರ ಪಾತ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಗಿ ಜಿಕ್ಕಾಲಯದಿಂದ ಮನಗೆ ಬರುವ

ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೃತಿಯ ಮುಖ್ಯಪಾಠವಾದ ಕಾವೇರಿ ರೂಪವತಿ ಹಾಗೂ ಆಕರ್ಷಕ ಸ್ನಿಗ್ಧವನ್ನು ಕಂಡ ಶೋಡಲೇ ಮೆಚ್ಚುವ ಉಚ್ಛರ ಅಧಿಕಾರಿ ಸತೀಶಾನನ್ನು ಅವಳು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಇತರರು ಅನೂಯೆ ಪಡುವಷ್ಟು ಸುಖ-ಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಎರಡನೆಯ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿವರೆಗೆ, ಅವನ ಹೆರಿಗೆಯ ನಂತರ ಅವಳು ದೃಷ್ಟಿಕವಾಗಿ ವುತ್ತು ವಾನಸಿಕವಾಗಿ ತುಂಬಾ ದುರ್ಬಲಭಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸುಪ್ರಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಮದುಗಿಧ್ಯ ಅವಳ ವಿವಾಹಪೂರ್ವ ಫೋನೆಯೊಂದು ಮತ್ತೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಕಾವೇರಿ ತೀವ್ರ ಪಾಪಪ್ರಜ್ಞಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ವುನೋವಿಕಾದಿಂದ ನರಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆನಂತರ ಮಾನಸಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪರಷ್ಟ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಗಿ ಮನಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅವಳ ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳು, ಮತ್ತು ಇತರರು ಅವಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ರೋಗಿಯೆಂದೇ ಸಂದೇಹ, ಭೀತಿ ಹಾಗೂ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಕಾಣಿತ್ತಾರೆ. ಅವಳೊಡನೆ ದೃಷ್ಟಿಕ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಿಡಿಕೊಂಡು, ದೊಡ್ಡ ಮಗನನ್ನೂ ಒಂದು ಬೋದಿಸಿಂಗ್ ಸ್ವಲ್ಪಿಗೆ ಅವಳ ಗಂಡ ಸತೀಶ ಸೇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಮನಃಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಕಾವೇರಿ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವಿಫಲವಾಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ‘ಹುಚ್ಚಿ’ಯ ತಂಗಿಯೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವಳ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆಯೂ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಗಂಡ ಸತೀಶ ಅವಳ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಟೈಪೀಸ್‌ನ್ನು ಒಬ್ಬಳೊಡನೆ ದೃಷ್ಟಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿರುವುದು ಕಾವೇರಿಗೆ ಗೂತ್ತಾದಾಗ ಅವಳು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಸಮರ್ಥೋಲನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಆಸ್ತ್ರೇಗೆ ಸೇರುತ್ತಾಳೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗವನ್ನು ಇತರ ದೃಷ್ಟಿಕ ರೋಗಗಳಂತೆಯೇ ನೋಡಲು ಮತ್ತು ಭೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಕಂಡು ಗುಣ ಹೊಂದಿದ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಿಯು ಮತ್ತೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವಂತೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಸಮಾಜವನ್ನು ತೀವ್ರ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಕೋರುತ್ತಾರೆ. ಕಾವೇರಿಯು ಅನೇಕ ಸಲ ಖೇದದಿಂದ ಉದ್ದರಿಸುವಂತೆ, ಸಮಾಜವು ಓ.ಬಿ., ಕ್ಯಾನ್ಸರ್, ಮುಂತಾದ ಭಯಾನಕ ರೋಗಗಳಿಂದ ಹೀಡಿತರದವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಮೂರಾಗ್ರಹಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ, ಮಾನಸಿಕ

ರೋಗಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಿರಸ್ಯಾರ ಹಾಗು ಹೆದರಿಕೆ ಇವುಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೆನೂ ಅಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಸತೀಶ, ಮಕ್ಕಳು, ನೆರೆಹೊರೆ, ಆಳುಗಳು ಸಮಾಜ ಎಲ್ಲ ಕೊಂಚ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಸಹೃದಯಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಕಾವೇರಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಬಾಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.ಆಸ್ತ್ರೇಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಆರು ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲೇ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಂಗಿಸಲಾಯಿತು.ಕಾವೇರಿಯ ಪಾತ್ರದ ಮೂಲಕ ಲೇಖಿಕೆ ಕಾವೇರಿಯಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ನತವ್ಯಾಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಬಾಳೋಕೆ ನೀವು ಒಂದು ಅವಕಾಶನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು....

“ಹೂವು ಹಣ್ಣು” ಈ ಕಾದಂಬರಿಯು ಐವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯು ಅಶ್ವೀಲವೆಂದು, ವೇಶ್ಯಾಂಯ ಜೀವನವನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸುತ್ತದೆಂದು ಕಟು ವಿಮರ್ಶಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿವಾದವನ್ನೇ ವಿಭಿನ್ನಿಸು.ಅಂದಿನ ಶೀಲ-ಅಶ್ವೀಲ ವಿವಾದ ಮತ್ತಾಷ್ಟ ಶೀತ್ಯಮಾಗಿತ್ತು.ಇಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹೂವು-ಹಣ್ಣು ಹೊರಬಂದಿತು.ಇದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಇದು ವೇಶ್ಯಾಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಒಂದು ತಾಯಿಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೂಲಕ ನೋಡುತ್ತದೆ.

ವಾಸು ಒಬ್ಬ ಬಡ ಗುಮಾಸ್ತ.ಅವನ ಅಕಾಲಿಕ ಮೃತ್ಯುವಿನಿಂದ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.ಅವನ ಸಾವಿನಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ರಮಾ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗಳು ಶೀಲಾ ಅನಾಧರಾಗುತ್ತಾರೆ.ರಮಾ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಪತಿಯ ಸಾವಿನ ನಂತರ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ-ಮಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಯಾದೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ.ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವವರು ಅವಳ ದೇಹಕ್ಕಾಗಿ ಹಸಿದಿರುತ್ತಾರೆ.ಕೊನೆಗೆ, ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸೋತು, ರಮಾ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನೇ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಬದುಕಲು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾಳೆ.ಆದರೆ ಒಂತನ್ನು ಮಗಳಾದರೂ ಉತ್ತಮ ತಿಕ್ಕಣ ಪಡೆದು, ಮಯಾದೆಯಿಂದ ಬಾಳಿಕೆಂದು ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ, ಮಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಾಸ್ತೇಂಟ್ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ಮನಸನ್ನು ಕಲ್ಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವಳ ಬದುಕಿನಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೂರವಾಗುತ್ತಾಳೆ.ಶೀಲಾ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಂತೆ, ರಮಾ ದೃಷ್ಟಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.ಶೀಲಾ ತನ್ನ ಕಾಲೇಜು ಅಧ್ಯಾಪಕನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮದುವೆಯಾದಾಗ, ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ರಮಾ ತನ್ನ ಶ್ಯಾಗ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ಎಂದು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾಳೆ.ಒಂದು ಸಲ, ದರಾದ್ಯಷ್ಟವಶಾತ್ ಶೀಲಾ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಪಕ್ಷದ ಮನೆಗೇ ಒಂದು ವಾಸಿಸಲು ಬರುತ್ತಾಳೆ.ಮತ್ತು ಇದರಿಂದಾಗಿ

ಶೀಲಾಳ ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳು ಮತ್ತು ರವಾನಾ ನಡುವೆ ಗಾಢ ಸ್ವೇಹವು ಬೆಳೆಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ರಮಾ ತನ್ನ ತಾಯಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಶೀಲಾ ಒಂದು ಕೇಳು ವೇಶ್ಯೆಯೋಡನೆ ತನ್ನ ಮಗಳ ಸ್ವೇಹವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಬೇರೋಂದೆಡೆ ಮನೆ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಗೊತ್ತಾದ ಹೂಡಲೆ ರಮಾ ತನ್ನ ಮಗಳ ಸುಖ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಇದಕ್ಕಿಂತೆ ಒಂದು ದಿನ ಬೇರೆಲ್ಲಿಗೂ ಹೋರಟು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ವೇಶ್ಯೆಯು ಒಬ್ಬಳು ತಾಯಿ, ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಯಾವ ತಾಗಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧಿಂಧುತ್ತಾಳೆ. ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿ ಇಡೀ ಕಾದಂಬರಿ ಬೆಳೆದಿದೆ.

ಶ್ರೀಮೇಣಿಯವರ ಸ್ವೀಪರ ಚಿಂತನೆಗಳು ಕೇವಲ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿಯಲ್ಲದೇ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವೀ ಚಿಂತನೆಗಳ ಪ್ರವಿರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಮರುಪರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಸಮಾನ ಅಧಿಕಾರ ಅಧಿಕಾರಧಾರಿತ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾ, ಹೊರಗಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮರುಷನು ಪ್ರಬುಲನಾಗಿರುವಂತೆ ಮನೆಯೋಳಗೂ ಪ್ರಬುಲನಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀ ಅವಳು ವಧುವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಪತ್ನಿ, ಸಹೋದರಿ, ತಾಯಿ, ಯಾರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಆಶ್ರಿತಳಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮನಗಾಣಬಹುದು. ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖಿಕೆಗೆ ಮರುಪನನ್ನು ಕುರಿತು ಇರುವ ಸಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅಸಹನೆ, ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅನುಕಂಪ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿ ಇವುಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.

ಮರುಷ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮೇಣಿ ಯವರಿಗೆ ಅಸಹನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಮರುಷನೊಬ್ಬನು ಅನೇಕ ಶ್ರೀಯರೊಡನೆ ಓಡಾಡಲು ಸ್ಥಾಪಿತವಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀಯಿಂದ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಪೇಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಇಂತಹ ನಿಷ್ಪೇಯನ್ನು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಹೂಡ. “ಬೇಡಾ ನಂಬರ್ ಏಫ್” ಎಂಬ ಕರ್ತವ್ಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಂತವನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಿಂದ್ದು ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಿ ರೋಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತಾಗಿ ಆಸ್ತುಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಗಂಡನೊಬ್ಬನ ಜಿತ್ತುವಿದೆ. ಇವನ ಜಿಕಿಂಗ್‌ಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಇವನಿಲ್ಲದಾಗ ಮನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇವನ ಹೆಂಡತಿ ತಾನೇ ಮನೆಯ ಒಳಗೂ ಹೋರಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಗುಣವಾಗಿ ಗಂಡನು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳಡದುಕೊಂಡು, ಕ್ಷೀಣಿಸಿ, ಅದೇ ರೋಗದಿಂದ ಅದೇ ಆಸ್ತುಗೆಯನ್ನು ಸೇರಿತ್ತಾಳೆ.

ಆದರೆ ಆಗ, ಅವಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ದಾಸಿಸಿ, ಅವಳ ಗಂಡ ಮತ್ತೊಂದು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹುದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಕತೆ “ ಎರಡು ಜೀವ ” ಪ್ರಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಸಾವಿಗೆ ಗುರಿಯಾದಾಗ, ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ವಿಶೇಷವಾದುದು ಆಗಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಅವಳ ಗಂಡ ಮರುಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ.

ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯದ ಸಂಗೆತಿಯೆಂದರೆ ಮೇಲಿನ ಎರಡೂ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ವಿಲಾಸೋ ನಿರೂಪಕರು.ಮೆರಲನೆಯ ಕತೆ ಒಂದು ಆಸ್ತ್ರಾಯ ಬೆಂಡಿನಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಎರಡನೆಯ ಕತೆಯ ನಿರೂಪಕ ಒಂದು ಟಾಂಗ ಕುದುರೆ. ಅಂತಹ ನಿರೂಪಕರ ಉಪಯೋಗದಿಂದ , ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣವ ಮಾನವೀಯ ಗುಣಗಳ ಕೊರಡತೆಯನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಯರೋಗ ಆಸ್ತ್ರಾಯ ಏಳನೆಯ ಮಂಚ ಮೊದಲ ಕತೆಯ ನಿರೂಪಕ.ಒಂದು ವಾರ್ಡಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಂದಾಗ ಅದು ನೆರೆಯ ಆರನೆಯ ಮಂಚದೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ.ರಸಿಕತೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಆರನೆಯ ಮಂಚ ಸದಾ ರೋಗಿಗಳ ಮಧ್ಯ ಇದ್ದ ರೋಸಿ ಹೋಗಿದೆ.ತರುಣಿಯೋಬ್ಬಳ ಮೃದುಸ್ವರ್ವಕ್ಕೆ , ಅವಳು ಮುದುಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಹೂವಿನ ಕಂಪಿಗೆ , ಅವಳ ಕೈಬಳಿ ನಾದಕ್ಕೆ ಅದು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಏಳನೆಯ ಮಂಚ ತಾನೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭೋಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ.ಹೀಗೆ, ಎರಡು ಮಂಚಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ಕತೆಯ ಆಶಯ – ಪತಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪತ್ತಿಯ ತ್ಯಾಗ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಓದುಗರುಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನಂತರ, ವಾರ್ಡಿನೋಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ದಂಪತ್ತಿಗಳ ಜೋಡಿಯೋಂದನ್ನು ಮಂಚಗಳು ನೋಡುತ್ತವೆ. ರೋಗಿದಿಂದ ಜರ್ಮುರಿತನಾದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ರೂಪವಾಗಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ.ಅವಳು ಎಷ್ಟು ರೂಪವಾಗಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಆರನೆಯ ಮಂಚಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಚಾರವಾಗಿದಂತಾಗಿ ಅದು ಉತ್ತಾಪದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತದೆ. ‘ಅವನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಚೆಲುವೆಯನ್ನು ನೋಡು.ಬಹುತ್ವಾಗಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಿರಬೇಕು. ಅಬ್ಬ! ಏನು ಸೌಂದರ್ಯ! ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ತನ್ನ ಜಾಣ್ಯೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವಳಿನನು ಸರಷಿಸಲುನಕಚು ಮಾಡಿರಬೇಕು.ಅವಳ ಕಣ್ಣಗಳು ಆರೋಗ್ಯ, ಯೋವ್ವನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.ಆ ದುಂಡುದೇಹ ಕಣ್ಣ ಸೆಳೆಯುವಂತಿವೆ. ಇಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡಿ ಬವಳ ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ತರುಣೆಯ ಈ ವರ್ಣನೆ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶ ಮೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಇಷ್ಟು ಸುಂದರಳಾಗಿರುವ ಇದೇ ಶ್ರೀ ಕೆಲವು ವರ್ಣಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ವಾರ್ಡಿನೆ ರೋಗಿಯಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಕಂಡು ಬರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಈ ವರ್ಣನೆಯಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ.ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು.ಅವಳ ಕಣ್ಣಗಳು ಗುಳಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದವು.ಕೆನ್ನೆಯ ಮೂಳೆ ಹಾಯ್ದುಕೊಂಡಿತ್ತು.ಆಕೆಯ ಧರ್ಮ, ಎಲಿಬಿನ ಗೂಡಾಗಿದ್ದಳು.ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೆಲ್ಲ ತನ್ನಗಂಡನಿಗಾಗಿ ಅವಳು ಮಾಡಿರುವ ತಾಗದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಈಕೆಯ ಗಂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಚಿಮ್ಮುವ ಅವನು ಈಗ ಕೊಳ್ಳಿದ ಗೂಳಿಯಂತಾಗಿದಾನೆ. ದೃಷ್ಟಿಕವಾಗಲ್ಲದೆ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅವನು ಬದಲಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಆಸ್ತ್ರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ ನಂತರ ಅವನು ಅವಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲ ಕಾಲಾನಂತರ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಒಬ್ಬರ ಮೂಲಕ ಅವಳು ಮರುಮದುವೇಯಾಗಿದಾನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಿದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಅವರಿಬ್ಬಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೆಂದು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಮುಸುಕು ಬೀರಿ ಮಲಗಿದಳು.ಅವಳ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ದಿಂಬು ತೋಯ್ದು ಹೋಯಿತು, ಕತ್ತಲಿ ಕವಿಯತೋಡಗಿತು.ಈ ಅಂತ ಅವಳ ಗಂಡನಿಂದ ಅವಳಿಗಾದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ, ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ದಾಖಿಲಿಸುತ್ತದೆ.

“ಮೂರು ಘಂಟೆಯೋಳಗೆ” ಎಂಬ ಕತೆ ಅಪ್ಪಬುದ್ದ ಯುವಕರ ತ್ರೀತಿ-ಪ್ರೇಮ ಮುಂತಾದ ಹಸಿಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವಿಡಂಬಿಸುತ್ತದೆ.ಬಂದು ಮದುವೇಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಸುಂದರ ತರುಣೆಯೋಬ್ಬಳನ್ನು ಸಂಧಿಸುತ್ತಾರೆ.ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರಥಮ ಮಿಲನ-ಪ್ರೇಮದ ಅನುಭವವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೇಯಾಗಲು ಇಬ್ಬರೂ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.ಆದರೆ, ಅವಳು ವಿಧವೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೇ ಅವತ ತ್ರೀತಿ ಮಂಜಿನಂತೆ ಆವಿಯಾಗುತ್ತದೆ.ಬಡ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಬಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಓದಿಸಿ ಮುಂದೆ ತರುವ ಕತೆ “ಅವನ ತಾಯಿ” ಓದು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮಗನು ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆಸಿ, ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮೆದಿಯಿಂದ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಮೆ ಎಂದು ನಂಬಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಮಗ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗ್ರಿನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಪಡೆಯಲು ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ತೇಯೋಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೇಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮದುವೇಯಾದ ನಂತರ ಅಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಒಟ್ಟ

ಎಂಟು ಮತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಯುವ ಕಡೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಸಮಾನ ಸ್ತೋತ್ರ ಮರುಷ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಕೋಮದಿಂದ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಇಂತಹ ಕರ್ತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಮೇಯ ಕರ್ತೆಗಳಾಗಿವೆ. ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಈ ಕರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸ್ತೋಯರೆಲ್ಲರೂ ಬಲಿಪಶುಗಳು ಮತ್ತು ಮರುಷರೆಲ್ಲರೂ ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರಭುಗಳು, ಇಂತಹ ನಿರಂಕುಶ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳನ್ನು ಈ ಕರ್ತೆಗಳು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ತ್ರಿವೇಣಿಯವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ತನಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾಗಿದ್ದ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರೆಲ್ಲರೂ ಮರುಷರು ಮತ್ತು ಸ್ತೋಯರ ಜಗತ್ತು ಹಾಗು ಸ್ತೋಸಂವೇದನೆ ಇವುಗಳು ಬಹುಮಣಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅಜಳ್ಳತವಾಗಿದ್ದವು. ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದೊಡನೆ ಬದಲಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮರುಷಪ್ರಥಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋಯ ಸಾಫನಮಾನನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಹಾಗೂ ದಾಖಲಿಸುವ ಸೂಕ್ತ ಸಂವೇದನೆಯ ಲೇಖಿಕೆಯು ಅಗತ್ಯ ಅಂದು ಪ್ರಬುಲವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ತ್ರಿವೇಣಿಯವರು ಮೂರ್ಖಸೀದರು. ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋಯ ವ್ಯಾಧ ಹಾಗೂ ದುರ್ಭರ ಅನುಭವಗಳತ್ತ ಓದುಗರ ಕಣ್ಣುತೆರೆಸಿದರು.

ತ್ರಿವೇಣಿಯವರ ಹಲವು ಕರ್ತೆಗಳು ಜೀವನದ ವಿಚಿತ್ರ ಶೊಂಕು-ವ್ಯಂಗ್ಯಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಜ್ಞಾಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದರೆ “ಅಲಿ-ಅನಿಲ” ತಮ್ಮ ಸಾಧಕ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಕೋಮುದ್ದೇದ ದಳ್ಳುರಿಯನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಿದರೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮಾನವೀಯ ವೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕಡೆ ಸಾರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಮುಸ್ಸಿಂ ಅಲಿ ಕೋಮುದಂಗೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂಡೂ ಅನಿಲೋರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರಿಭ್ವರೂ ಗಾಢ ಸ್ವೇಹಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಲ ಅನಿಲ್ ಇನ್ನೊಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿತರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಅಲಿಯನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅನಿಲ್ ಕೊಟ್ಟ ಉಡುಗೊರೆಗಳೊಡನೆ ಅಲಿ ಅನಿಲೋನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಒಂದಾಗ ಅವರ ಸೌಜನ್ಯಮೂರ್ಖ ಆದರೆ ನಿರುತ್ತಾಹದಿಂದ ತುಂಬಿದ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಬರು ಅವನನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಂದೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಾನು ಮುಸ್ಸಿಂ ಆದುದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ದೂರವಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಲಿ ದುಃಖಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ

ಮರಳ ಹೊರದುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನಿಲ್ ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ನಿಜ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.ಅನಿಲ್ ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತು ಅವನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಭುಗಿಲೆದ್ದ ಕೋಮು-ಹಿಂಸೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟ ದಿನವೇ ಬಲಿಯಾದನೆಂದು.

ಶ್ರೀಪೇಣಿಯವರು ಒಟ್ಟಾರೆ ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡದ ಇತರೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ವರ್ತನೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.ವರ್ತೆಷವಾಗಿ, ಸ್ತೋತ್ರ ಮತ್ತು ಮಾತೃತ್ವದ ವಸ್ತುವುಳ್ಳ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀಡುತ್ತದೆ.ಕಾದಂಬರಿ ಮತ್ತು ಕರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪೇಣಿಯವರ ಪ್ರಮುಖ ಧಾರಣಾದ ಗಂಭೀರ ಮತ್ತು ಮನೋವ್ಯೋದಿಕ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಮೋಷಿಸುತ್ತವೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಡಾ.ಎಚ್.ಎಸ್.ಶ್ರೀಮತಿ-ಕನ್ನಡ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ,ಹಂಪಿ,2006.
- 2.ಗೀತಾ ನಾಗಭೂಷಣ-ಬದುಕು,ಲೋಹಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶನ,ಬಳ್ಳಾರಿ.
- 3.ಸಿಮೋನ್ ದ ಬೊವ-ದ ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆಕ್ಸ್,ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಳ,2007.
- 4.ಸಿ.ಎನ್.ರಾಮಚಂದ್ರ್‌-ಶ್ರೀಪೇಣಿ(ಅನುಸಾಯ ಶಂಕರ್), ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು,1999.